

[Stats- og udenrigsministeren.]

andre kredse i verden, som vi skal samarbejde med.

Jeg ved, at man kan spørge, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gjorde det: Har vi nogen sikkerhed for, at Tyskland opfylder de forpligtelser, der indeholdes i disse aftaler? Kan vi stole derpå? Har vi nogen reel garanti derfor? Jeg har nævnt nogle af garantierne — jeg har måske ved tidligere lejligheder gjort det udførligere — men jeg vil gerne sige det omfrent, som jeg har sagt det på møderne ude omkring i landet: jeg ved ikke, om en eneste af os kan stå frem og sige med fuld sandhed, at vi har de absolutte garantier for en fuld demokratisk fredelig udvikling i det nye Tyskland fremover.

Jeg tror ikke, nogen af os kan sige det, men jeg vil sige en ting mere, som jeg også har sagt tidligere, og det er den, at hvis vi ikke tror på staternes ord, hvis vi ikke indenfor et begrænset område som Europa viser hinanden den tillid, som er forudsætningen for aftalernes indgåelse, hvordan i alverden skal vi så kunne blive ved med at tale om en international afrustning eller nedrustning, om internationale aftaler ud over langt større felter og langt større områder? Vi må vise hinanden den tillid, som er forudsætningen for, at aftaler kan indgås, at nye fredelige demokratiske forbindelser kan slutes. Jeg tror, at vi ved at vise denne tillid giver vort bidrag til at skabe en ny europæisk og en ny verdenspolitisk udvikling i tegnet af den fred og den frihed, som nu engang selvfølgelig er Danmarks mål.

Jeg henstiller til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) — om han er i stand dertil, jeg ved ikke, om han er det — at tage sit lovforslag om folkeafstemning tilbage. Jeg finder, at det ville være rigtigt af det ærede medlem at gøre det, sådan som nu engang stillingen er her i salen. Jeg kan ikke overtale det ærede medlem og hans parti til at stemme for ratifikationen af disse aftaler; derved er intet at gøre.

Jeg håber, jeg her har givet en saglig

argumentation, der ligger på linie med, hvad der er fremført af de tre ordførere i dag. Jeg håber, at denne sag kan blive afgjort i de nærmeste dage, og at den ophidsede atmosfære omkring den dermed kan afløses af en sund og klar og fornuftpræget forståelse af det stykke moderne europæisk politik, vi hermed er deltager i.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg havde ikke haft noget ønske om at forlænge denne debat, hvis det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke i sit indlæg i formiddags havde vendt sig temmelig direkte mod mig. Det ærede medlems sædvanlige diskussionsform er bl. a. den, at han refererer andres udtalelser ved at forvrænge og fordreje dem og derefter polemiserer mod denne udgave af udtalelserne. Sådan plejer det ærede medlem at bære sig ad, og det er naturligvis umuligt overfor alle sådanne udtalelser fra hans side at gøre forsøg på at protestere eller at berigtige dem, men jeg synes, det ærede medlem gik så meget længere i dag og altså vendte sig så direkte imod mig, at jeg må gøre nogle enkelte bemærkninger herom. Det skal blive ganske kort.

Jeg har ikke sagt, og jeg har ikke ment, at folkeafstemning om udenrigspolitiske anliggender er forbudt eller kriminel eller strafbar. Det er udelukket alene af den grund, at folketinget på ethvert tidspunkt kan vedtage at lade afholde en folkeafstemning. Jeg har heller ikke i dag udtalt mig på den måde, det ærede medlem angav det i sit indlæg; jeg beder det ærede medlem selv se efter, når fortrykket til sin tid kommer.

Endvidere er der et par andre udtalelser af det ærede medlem, jeg gerne vil vende mig imod. Det ærede medlem siger, at ethvert medlem i denne sal ved, at vi ikke har mandat til at afgøre den sag, der er til afgørelse i dag. Det ærede medlem er jo så ferm til at citere, slå op i lovparagrafer o. s. v. Jeg vil gerne bede ham dokumentere, efter hvilke bestemmelser, grundlovsbestemmelser eller andre, vi ikke har